

som Forbuds Medlæggelse. Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udtalte noget lignende om vore Pressforhold som jeg nu. Han udtalte, at selv om Pressen stod sig i en saadan Kamp, vilde det komme til at koste ganske antageligt, man slap alligevel ikke stadesløst deraf, og jeg er saa heldig at kunne nævne et Eksempel derpaa, som viser, hvorledes vor Presselov i Forvejen er, og hele vor Retspleje er, saaledes at man virkelig ikke behøver at gaa til yderliggaaende Midler. Der er i Sylland en Fattiggård, hvor Bemærkerne ikke blive behandlet, om de skulle. Hvad er nu en Arbejderpresses Opgave, naar det ikke er at ligge inden for en saadan Institution og sige: Saaledes behandle I de gamle og fattige? Er det ikke ret at holde saadanne Forhold frem for Offentlighedens Øjs? Det gjorde Horsens Arbejderblad, dets Redaktør fremholdt de forskellige Forhold, og Resultatet blev, at det vedkommende Sogneraad anlagde Sag mod Bladet for den Maade, hvorpaa det havde skildret disse Forhold. Det viste sig imidlertid, at Bladet blev fritendt for Tiltale, og det viste sig altsaa, at de Forhold, som vare paaankede, virkelig havde fundet Sted, at det virkelig var saaledes, at Fattiglemmerne vare fulde af Udv, at deres Forplejning var daarlig, og at der var mange andre staaende Forhold. Det viste sig ved Vidneforhør, at alt dette havde sin Rigtighed, og Bladet blev altsaa fritendt. Men den Spørgsmaal kostede Bladet mellem 4 og 500 Kr. Naar Forholdet er saaledes, turde der ikke være Anledning til at gaa til strengere Forholdsregler over for Arbejderpressen, end man er gaaet hidtil. Ja, man har jo set — og der kommer jeg tilbage til det, jeg begyndte med, som generede det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein), at det ser ud, som om det er vort Parti, der skal være Sonofret for den Forsoningsfest, der er fejret. Man har jo set, hvorledes to Blade, der staa det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) meget nær — i alt Fald blive hans Rigsdagstaler altid aftrykte ordret deri —, og et Blad, som „Nilsen“ meget indgaaende drøfte, om det ikke skulde være muligt at knuse Fagforeningerne ved at lægge Beslag paa deres Kasser, og hvis det ikke skulde være tilstrækkeligt, straks gaa til Arbejderpressen og tage dens Kasser. Disse Forhold ere i Forvejen ad privat Vej saa udsjidsede, at Staten ikke behøver at gaa videre. Man har sagt om os, at vi ville Tvang og Tyranni, og at vi ville den personlige Frihed til Dvs, men der kunde være al Anledning til at spørge

den nuværende Stat og den nuværende Stats Repræsentanter, det ærede Ministerium, hvorledes de selv varetage den personlige og den politiske Frihed under de nuværende Forhold. Ja, man kender jo, hvorledes den politiske Frihed er, den er at sige Ja og Amen til, hvad de Herrer begære, og i det hele høje sig derfor. Og den personlige Frihed er saaledes, at tillader en Arbejder sig at have en anden Mening end det ærede Ministerium, bliver han forfulgt; der nægtes ham Erhverv. Pressfriheden er indskrænket, kort sagt, det vilde, jeg her har rullet op for Dem, viser tilstrækkeligt, at under den nuværende Stat og den Maade, hvorpaa den nu ledes, er Staten nærved at blive til et stort Tvangsarbejds hus. Det bliver den sandelig ikke, naar Arbejderne komme til at raade, thi Arbejderne ville vel næppe indrette Samfundet til et Tvangsarbejds hus for sig selv.

Hørup: Jeg begærede i Gaar Ordet for at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Konsejlspræsident. Jeg skylder ham en Tak for den kortsattede, men derfor ikke mindre fylldige Besvarelse af mit Spørgsmaal til ham om Regeringens fremtidige Politikk. Han sagde omtrent saaledes, at naar vi havde siddet her i 17 Aar og set ham politisere, saa maatte vi vide, hvad der er hans Politikk. Det er meget rigtigt, og særlig for mit Vedkommende tror jeg nok, at den ærede Konsejlspræsident ikke kan klage over, at jeg ikke skulde have fulgt ham med tilstrækkelig Opmærksomhed. Jeg er mig bevidst, at jeg saa at sige Skridt for Skridt, Aar for Aar i de 17 Aar har haft min Opmærksomhed henvendt paa den ærede Konsejlspræsidents Politikk, at jeg dels har søgt selv at sætte mig grundig ind i den og dels har søgt at fremstille hos andre den højest mulige Oplysning derom. Altsaa, den højt ærede Konsejlspræsidents hidtilværende Politikk kende vi. Naar han derfor nu siger som Forklaring af sin fremtidige Politikk, at vi kende jo hans tidligere Politikk, forstaar jeg ogsaa det. Det vil altsaa med andre Ord sige, at Ministeriet staa som en Klippe, hvor det altid har staaet. Det siger til ærede Medlemmer: Kom til os, hvis I ville, I vide jo, hvor vi ere! Men Ministeriet gaar ikke et Skridt for at komme dem i Møde, der ster ikke fra Ministeriets Side noget som helst Traktamente ved Fedealben i Anledning af de forlorne Sønner, hvis de komme; og hvis de gaa, ja, saa ser maasse Ministeriet efter dem med et Suk, men Ministeriet betaler ikke noget for at holde dem tilbage. Dette kommer ikke overraskende for